
PETER SVETINA

norvég napló

rondó pedálra

A kegyelem további metszete:

biciklisek, eső és pelerin,
szemellenzős kicsikók;
az a zápor nélkül eltelt pár óra
tiszteséges szemfényvesztésnek
számított –

A pedál rondót lejtett.
A vízsugarak
folytonosan jegyzetelték
az ismétlést.
Kezünk majdnem megfagyott.
A pedál rondót táncolt.

A tizenegyedik filmfelvétel:
fűtött, panziós szoba, reggelivel;
Barbara elszenderedett.

A következő nap
tizenöt percet tekertünk,
mielőtt szemerkélni kezdett.

A pedál rondót lejtett.

elbeszélő a biciklin

A hang ide-oda csapódott,
széllökésekkel keveredett.
A dülőút fröcskölése
a színhely fele sodorta a kalapot.
Elbeszélő a biciklin.
Az első jelenet próbája.

Mi is a lehetséges
jelenetek egyikét próbáltuk.
A dülőút a mező
és a semmi
közt kanyargott;
épp ott adtuk át egymásnak
azt a bőröndöt és a kockás sapkát.

Csendélet:
két nárcisszal
és a háttérben árválkodó
vasútállomással.

Még emlékszem a szélfűtta nadrágszárra
és a karéj kenyérre, a két keményre főtt tojásra,
az uzsonnára a hátsó ülésen,
úton hazafele.

Tojás.
Sárgája helyett
élezett
hostia fénye.

A harangtoronyra fröccsent tej
a homlokzaton folyt le.

Alacsony fűben járunk,
locsolókocsi vize
nedvesíti lábunk
és alul a farmerunk.

molde

Ilyen az este.

Sirály-kopogás az ablakon.

Moldeban akkor a sirály-
sereg a tetőkön kopogott. Három napot
egy faházban vészeltünk át,
ablaka alatt nyírfa állt.
Biciklinket nejlon fedte,
a zár valójában csak
feleslegesen ékesítette,
mindössze megszokásból került
az abroncs és a küllők közé.

S azokban a napokban havazott –
biciklink sótól fehéren ragyogott.

Lehet, összezavart a fehérség:
hébe-hóba olykor
ott találtuk magunk egy festmény vásznon
s elhajtottunk kerete peremén.

ha kedvünk szottyán

Ha kedvünk szottyán, biciklire pattanunk
s Bjerkáig tekerjük bicajunk.

S ha eső mossa arcunk,
szúnyogokból készítjük turbánunk.

S ha leesik pedálunk,
a dagályon játszunk s szájharmonikázunk.

S ha testünk vacog,
az alagút lesz a takarónk.

Szerzetesek fogadnak nyírfa-tető alatt
és sirályok repülnek át álmainkat.

Ha kedvünk szottyán, csak úgy
biciklire pattanunk s Bjerkáig meg se állunk.

Lukács Zsolt fordítása